

A Fővárosi Ítéltábla a személyesen eljár (felperes neve, címe) felperesnek a dr. Kárpáti Miklós (címe) ügyvéd által képviselt (alperes neve, címe) alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. április 19. napján kelt 19.P.22.452/2011/7. számú ítélete ellen az alperes részéről 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy a Magyar Államnak külön felhívásra fizessen meg 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát megsértette az ... -ai „...” című műsorában megtett azon kijelentésével, miszerint a felperes a 2006. őszén történt MTV székház ostroma során a „rendezvények” egyik szervezője volt, értve ez alatt a kifejezetten erőszakos bűncselekményeket, tömegzavargásokat. Másrészt sérelmezte azt, hogy az alperes azt a hamis látszatot keltette, hogy ... országgyűlési képviselőtől kapott volna telefonon utasításokat. Kérte az alperes eltiltását a további jogsértéstől, elégtételadásként pedig az „...” című műsorában saját költségén bocsánatkérő közlemény közzétételére, valamint 300.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérte kötelezni, ennek a napjától járó késedelmi kamataival együtt.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az általa előadottak nem lépték túl a szabad véleménynyilvánítás alkotmányos kereteit. Valótlan tényállításokat nem tett, valótlan tényt hamis színben nem tüntetett fel.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes azzal, hogy az ...

televízióban ...-án sugárzott „...” című műsorban olyan hamis látszatot keltett, hogy a felperes 2006-2007-ben erőszakba torkolló rendezvények szervezésében vett volna részt, megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogait.

Az alperest eltiltotta a további jogsértéstől. Kötelezte az alperest, hogy elégtétel adásaként a megállapított jogsértésért az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül magánlevélben fejezze ki sajnálkozását a felperesnek.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 100.000 forint tőkét, ennek napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző napon érvényes jegybanki alapkamatát.

Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Megállapította, hogy a peres felek a perrel felmerült költségeiket maguk viselik.

A tárgyi illeték-feljegyzési jog folytán le nem rótt 27.000 forint illetékből a felperes és az alperes egyaránt 13.500-13.500 forintot köteles a Magyar Államnak megfizetni külön felhívásra.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában hivatkozott az Alkotmány 2010. évben hatályos szövegének 2. § (1) bekezdésében, 7. § (1) bekezdésében, 8. § (1) bekezdésében, 54. § (1) bekezdésében, 59. § (1) bekezdésében, 61. § (1)-(2) bekezdésében foglaltakra, az Emberi Európai Jogi Egyezmény 10. cikkének 1-2. pontjában írtakra, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmány 19. cikkének 1, 2, 3. bekezdésében foglaltakra, továbbá a Ptk. 75. § (1) bekezdésében, 76. §-ában, 78. § (1)-(2) bekezdésében foglaltakra. Utalt a PK 12. számú és a PK 14. számú állásfoglalásokra, a BH1993.89., BH2003.407. és a BH1995.151. számú jogesetekre. Megállapította, hogy a perbeli esetben a felperes neve egyértelműen feltüntetésre került, valamint az internetes világban használt nick név is szerepelt a műsorban, így a felperes személyének felismerhetősége a kifogásolt közlések tekintetében egyértelműen megvalósult, ezért a keresetet érdemben vizsgálta. Hivatkozott az Alkotmánybíróság 30/1992. (V. 26.) AB és a 36/1994. (VI. 24.) AB határozatának indokolásában foglaltakra. Arra tekintettel, hogy az Alaptörvény a véleménynyilvánítási szabadság megfogalmazásánál nem tesz kifejezett különbséget tényközlés és értékítélet között, a szabad véleménynyilvánítás, mint alkotmányos alapjog csak felelősséggel gyakorolható, a valótlan tények közlésének elkerülése érdekében bizonyos kötelezettségekkel jár a közvélemény alakításában hivatásszerűen résztvevő személyek esetében, és megállapította, hogy az alperes ezen személyi körbe tartozik. Általánosságban rögzítette, hogy a bíróság jogalkalmazó szervezetként még csak érintőlegesen sem politizálhat és a személyiségi jogi per a jogrendszerben elfoglalt helyénél fogva nem alkalmas más jogterületre tartozó jogvita eldöntésére vagy véleményezésére.

A bizonyítás körében a Pp. 3. § (5) bekezdésében, a 4. § (1) és (2) bekezdésében, a 163. § (1), (2), (3) bekezdésében, továbbá a 164. § (1) bekezdésében és a 206. § (1) és (3) bekezdésében foglalt szabályozásra volt figyelemmel.

Az elsőfokú bíróság az erőszakos cselekmények szervezésével kapcsolatos állításra vonatkozó kereseti kérelmet azon okból találta alaposnak, hogy a perbeli közlés a 2006. szeptember-októberi eseményekre vonatkozó jegyzőkönyvekkel foglalkozik, az ott lezajlott erőszakos, garázda cselekedetekre utal, és a

szövegösszefüggésből az állapítható meg, hogy az alperes ezek szervezésével összefüggésben említette a felperes nevét. Ez pedig nem véleménynyilvánítás, hanem tényállítás, amelynek valóságtartalmát az alperes nem bizonyította. Álláspontja szerint a felperes politikai, közéleti tevékenységét sokféleképpen lehet minősíteni, arról akár elítélően is lehet nyilatkozni vagy lehet a felperes megnyilatkozásait szélsőségesnek nyilvánítani, de az alperes által becsatolt anyag azt nem bizonyította, hogy a felperes 2006-2007-ben erőszakos, garázda cselekményeket szervezett volna és ezt az adott bizottsági üléseken érdemben megállapították volna. Ez az állítás valótlanúsága esetén sértő tartalmat is hordoz.

A „kapcsolati hálóba kerülés”-re vonatkozó közléssel kapcsolatos kereseti kérelmet azon okból nem találta megalapozottnak, mert ez a kifejezés még az adott témával összefüggésben sem jelenti azt, hogy a felperes erőszakos cselekmények szervezéséről beszélgetett volna a ... képviselő képviselő asszonnyal. A beszélgetés valós ténye az adott kifejezés alkalmazását érdemben lehetővé teszi.

A jogsértés megállapítására a Ptk. 84. § (1) bekezdés a) pontja alapján, az alperes eltiltására a további jogsértéstől a b) pont alapján, az elégtételadásra kötelezésre pedig a c) pont alapján került sor. A perbeli esetben az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a jogsértés nem olyan tárgyi súlyú, amely az adott műsorban való ismételt közlést tenné szükségessé, ezért úgy határozott, hogy az alperes a meghatározott időn belül magánlevélben fejezze ki sajnálkozását a megállapított jogsértésért. A nem vagyoni kártérítés iránti igény elbírálásánál a Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontjában, a 339. § (1) bekezdésében, a 355. § (1) és (4) bekezdésében, az Alkotmánybíróság 34/1992. (VI. 1.) AB határozatában, a Pp. 163. § (3) bekezdésében foglaltakra volt figyelemmel. Az eset összes körülményeire, a jogsértés tárgyi súlyára és a tényleges hátrányokra tekintettel köztudomású tényekre alapítottan a nem vagyoni kártérítés mértékét 100.000 forintban tartotta megállapíthatónak, ezt meghaladóan a kereseti kérelmet elutasította.

A perköltség viseléséről a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes élt fellebbezéssel, kérte annak megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását.

Hivatkozott arra, hogy a perbeli ... interjú témája nem a felperes személye vagy cselekvősége volt, hanem az a körülmény, hogy a 2006. szeptember 19-i, október 31-i országgyűlési bizottsági ülések jegyzőkönyveinek a titkossága megszűnt. Arra kívánt rámutatni, hogy a 2006-os események vonatkozásában milyen módon változott meg a jelenlegi kormánypárt helyzetértékelése és kommunikációja a 2006-os események vonatkozásában. Mondanivalójának fókuszában nem az MTV székházostrom állt, így tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az ott lezajlott erőszakos, garázda cselekményekre utalt és ezek szervezésével kapcsolatosan említette a felperest.

Álláspontja szerint a felperes keresetlevelében manipulálta az általa sérelmezett szöveget. A ...-ra vonatkozó rész kivágásával összemosta mondanivalóját, valójában a felperest - a szöveggörnyezetet is figyelembe vevő helyes értelmezés szerint - „rendezvényekkel”, nem pedig erőszakos cselekményekkel hozta

összefüggésbe. Perbeli védekezése elsődlegesen tehát arra irányult, hogy a felperest rendezvények és nem randalírozások szervezőjeként nevesítette. Másodlagosan azzal védekezett, hogyha a bíróság egyetért a felperes értelmezésével, abban az esetben sem állított valótlanyságot. Ez utóbbi állításait a felperes „életpályájára” vonatkozó adatokkal kívánta alátámasztani. Kifogásolta, hogy bizonyítékait az elsőfokú bíróság nem mérlegelte, illetve e tekintetben indokolási kötelezettségének sem tett eleget.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyására irányult.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálhatta felül.

A másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján helytállóan állapította meg a tényállást, az abból levont következtetésével és az így meghozott döntésével egyetértett, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése, valamint a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla arra kíván rámutatni, hogy a perbeli adásban az alperes a felperesre vonatkozóan olyan állítást tett, amit bizonyítékokkal nem tudott alátámasztani. Az alperes által a felperes előéletére vonatkozó előadások, és az ennek alátámasztására becsatolt cikkek a jóhiszemű pervitel követelményeivel ellentétesek, hiszen az alperes hivatkozásai és ez irányú okirati bizonyítékai teljesen függetlenek a perbeli jogvitától, azok nem a 2006-os perrel kapcsolatos eseményekre vonatkoznak. A ...-i „...” című tévéműsorban az alperes olyan kijelentéseket tett a felperesre vonatkozóan, amelyek véleménybe burkolt, valótlan tényállításokat tartalmaznak. Az alperes az általa megtett kijelentések valóságát a perben a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján fennálló bizonyítási kötelezettsége ellenére sem bizonyította. Az elhangzottak alapján nem lehet kétséges az sem, hogy az alperes egyértelműen az erőszakba torkolló események szervezőjeként minősítette, jelölte meg a felperest.

A perköltségviselés tárgyában a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott és a pervesztes alperest kötelezte a per tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán állam által előlegezett fellebbezési illeték viselésére. A pernyertes felperesnek fellebbezési költsége nem merült fel.

Budapest, 2013. március 28.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő